

حرف‌های
یک دوست

حاج آقا راشد یزدی

فرق عشق و هوس چیست؟

دو مفهوم وجود دارد که شاید بعضی معنای درست و تفاوت آن‌ها را با هم ندانند: هوس و عشق.

باید گفت که خداوند متعال نیروهای مختلفی در وجود انسان‌ها قرار داده است. به این مثال توجه کنید: در مقابل شما ظرف پر از شیرینی قرار

به عشق تبدیل می‌شود. عشق همین است. این که می‌گویند عشق فلان است و ... این‌ها چیزهایی است که ادبیات ما ساخته است. واقعیت این است که وقتی شما نسبت به چیزی عشق پیدا می‌کنید، گاهی وقت‌ها منشأ آن غرایض هستند. حال باید گفت دور بعضی غرایض خط قرمز کشیده شده و دور بعضی دیگر هم نه، مثلاً علاقه‌مندی ما نسبت به امام حسین(ع) یا علاقه بعضی‌ها نسبت به گل، این‌ها همه کار دل است.

وقتی که این‌گونه هوس‌ها و علایق در دل به شدت می‌رسد، می‌شود عشق؛ حالا چه در حالت انحرافی‌اش و چه در حالت غیرانحرافی‌اش، پایه و مایه، هوس است.

دارد؛ نگاهش می‌کنید، دست می‌برید یکی از آن‌ها را بردارید، تا می‌خواهید داخل دهان بگذارید یادتان می‌آید که مثلاً به مرض دیابت هستید. سه تا نیرو در این‌جا به کار گرفته شده است اول هوس: شما ابتدا هوس کردید، یعنی میل پیدا کردید؛ آیا این هوس و میل بد است؟ نخیر، هیچ اشکالی ندارد. به آن نیرویی که شما را توجه داد به این‌که کسی که دیابت دارد شیرینی برایش مضر است می‌گویید: عقل و آن یکی که دست شما را آورد پایین و نگذاشت شیرینی را داخل دهان بگذارید، «اراده» نام دارد. پس هوس، عقل و اراده نیروهایی بود که به کار گرفته شد، اما عشق عبارت است از پیدا کردن محبت شدید نسبت به یک شیء. هوس که شدت پیدا می‌کند،

احوال پرسبی

محمد کاظم اطمینان

محمدرضا سرشار - نویسنده

محمدرضا سرشار، مشهور به رضا رهگذر متولد سال ۱۳۳۲ شهرستان کازرون استان فارس است. او از سال ۱۳۵۴ با قبولی در رشته مهندسی صنایع دانشگاه علم و صنعت ایران به تهران آمد. نخستین آثار قلمی او در سال ۱۳۵۲ در یکی از مجلات هفتگی ادبی و اولین کتابش در سال ۱۳۵۵ به چاپ رسید.

۸۵ عنوان کتاب در قالب داستان، پژوهش، نقد و مباحث نظری ادبی به شکل تألیف یا ترجمه برای کودکان و نوجوانان و بزرگسالان از او منتشر شده است.

آثار او دست‌کم ۲۶ جایزه را در سطح کشور به خود اختصاص داده است. از دیگر فعالیت‌های او گویندگی و سردبیری برنامه رادیویی «قصه ظهر جمعه» است که ۲۲ سال متوالی است که روزهای جمعه از شبکه سراسری صدای جمهوری اسلامی ایرانی پخش می‌گردد و عنوان «صدای آشنای ایرانیان» را برای او به ارمغان آورده است. او در حال حاضر رئیس هیأت مدیره انجمن قلم ایران، عضو هیأت منصفه مطبوعات، سردبیر ماهنامه‌های سروش نوجوان و ادبیات داستانی و عضو شورای سردبیری و دبیر گروه ادب و هنر روزنامه جوان است. از او چهار عنوان کتاب جدید در دست چاپ است.

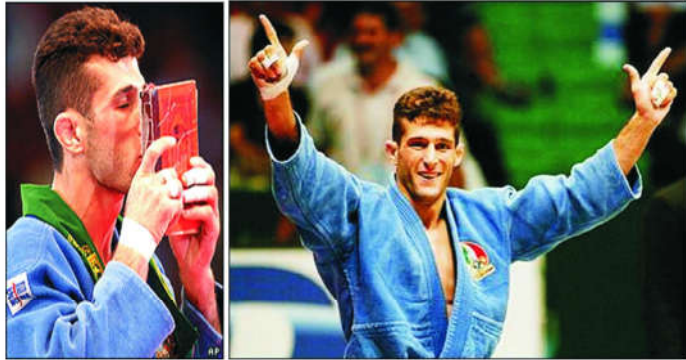
حتماً گفت‌وگوی ما را در شماره ۴۷ مجله با جناب محمدرضا سرشار به خاطر دارید؛ اکنون بعد از گذشت چهار ماه، به خاطر ارادتی که به این نویسنده متعهد و ارزشی کشورمان داریم، برای احوال‌پرسی دوباره به سراغ او رفتیم.

سعید بیابانکی - شاعر

متولد چهارم مهر ۱۳۴۷ خمینی شهر اصفهان است.

پانزده سال است که در زمینه شعر فعالیت دارد و در این خصوص عهده‌دار مسئولیت‌هایی چون مسئول واحد شعر حوزه هنری اصفهان و مسئول واحد ادبیات فرهنگسرای خاوران تهران بوده است. او هم اکنون نیز به عنوان عضو شورای کتاب استان اصفهان مشغول فعالیت است.

سه مجموعه شعر تاکنون از او منتشر شده است: «ردیابی بر برف» در سال ۶۹ «نیمی از خورشید» در سال ۷۶ و «نه ترنجی نه اناری» در سال ۸۳؛ او چند مجموعه شعر برای کودکان نیز در کارنامه خود ثبت کرده است.

اسلامی ایران به مسابقات المپیک ۲۰۰۴ بود. او که برای پیکار در وزن ۶۶ کیلوگرم رشته جودو عازم آتن شده بود، با تن زدن از رویارویی با ورزشکار رژیم اشغالگر صهیونیستی به منظور هم‌دردی با ملت مظلوم فلسطین و محکومیت جنایات غاصبان قدس شریف، نشان داد که رژیم اشغالگر قدس هیچ رسمیت و مشروعیتی نزد ملت ایران ندارد. میراسماعیلی با این حرکت خود ثابت کرد که در دنیای امروز مدال‌هایی برتر و جاودانه‌تر از مدال المپیک نیز وجود دارند و او این آموزه را از دین مقدس اسلام فراگرفته است که همیشه حتمی در صحنه مسابقات ورزشی باید حامی مظلومان بود و دشمن ظالمان. اسماعیلی نه تنها در دید مردم ایران، بلکه در نگاه همه مسلمانان جهان، قهرمان واقعی المپیک است.

آرش میراسماعیلی - قهرمان جهان

۲۳ سال سن دارد. صاحب پسری به نام ابوالفضل است. هفت سال است که در تیم ملی جودو برای کشورمان افتخارآفرینی می‌کند. دارای مدال برتر المپیک دانش‌آموزان در سال ۱۹۹۷ مسکو، ورزشکار برتر مسابقات آسیایی سال ۱۹۹۸ تایلند، برنده دو مدال طلای قهرمانی بزرگسالان آسیا در سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰، صاحب مقام پنجم مسابقات المپیک سیدنی در سال ۲۰۰۰ و برنده دو مدال طلای جهانی در مسابقات ۲۰۰۱ مونیخ و ۲۰۰۳ اوزاکای ژاپن است. این‌ها همه گوشه‌ای از افتخارات ورزشی میراسماعیلی عضو تیم اعزامی جمهوری

حسین علی کاجی - پاسدار

در سوم شهریور ۱۳۴۷ متولد شده است. در سال‌های آغازین جنگ یعنی سال ۶۱ در حالی که چهارده سال بیشتر نداشت، عازم جبهه شد. او تا بعد از قبول قطعه‌نامه در سال ۶۷ در گردان‌های

مختلف از جمله گردان تخریب لشکر ۱۷ علی‌ابن‌ابی‌طالب(ع) حضوری فعال در دفاع مقدس داشته است. در عملیات محرم مجروح شده و پس از بهبودی در عملیات‌های متعددی مانند والفجر ۴، خیبر، بدر، عاشورای ۲، عاشورای ۴، والفجر ۸، کربلای ۱، کربلای ۴، کربلای ۵، کربلای ۸ والفجر ۱۰ و مرصاد شرکت داشته است. او مدرک کارشناسی در رشته حقوق دارد و در حال حاضر با درجه سرهنگی در تیپ ۲ لشکر ۱۷ علی‌ابن‌ابی‌طالب(ع) مشغول خدمت است.

او پیام خویش را به هم‌زمانش این‌گونه گفت: بیا مثل شهیدان بی‌کران باشیم به فکر درد‌های دیگران باشیم در این دنیای پر نیرنگ و پر تزویر بیا ای دوست با هم مهربان باشیم او در ویژه‌نامه پایداری این شماره مجله راوی یکی از خاطرات سبز خویش است.